

VOLILNE KONFERENCE ZRVS

Kritična ocena dela

Začele so se krajevne volilne konference zveze rezervnih vojaških starešin. Sklenjeno je bilo, da se opravijo do konca leta, ker bo občinska volilna konferenca takoj v naslednjem letu. Veliko priprav in naporov je bilo ter razgovorov v občinskem predsedstvu in v krajevnih organizacijah, da se volitve solidno izvedejo in izvolijo mlajši in sposobni, ki so voljni delovati za boljši napredek ZRVS. Vsem, ki so do sedaj nesebično delovali in dvignili ugled organizacije ZRVS, pa pripada posebna zahvala.

Krajevna organizacija ZRVS Triglava je prva izvedla volilno konferenco. Predsedstvo organizacije, na čelu s predsednikom Alojzom Žoržem, je veliko naredilo za izboljšanje usposabljanja članstva. Že pred letom so izvedli taktično vajo »vod v zasedi« na lgu, s streljanjem z vojaško pištolo in preverjanjem znanja. Letos so vajo izvedli v šolskem centru republiškega sekretariata za notranje zadeve v Tacnu pod Šmarno goro. Tu so se seznanili tudi z lovom na diverzante s pomočjo dresiranih psov in odkrivanjem mamil v avtomobilih. Poleg redno načrtovanih nalog so letos v septembru na lgu izvedli tovariško in tekmovalno srečanje z rezervnimi vojaškim starešinami iz pobratene krajevnice organizacije ZRVS Gornja Vežica z Reke. Tekmovali so v poznavanju topografije,

je, nudenju prve medicinske pomoči in v streljanju z malokalibrsko puško. Bežigradska ekipa so sestavljali RVS tudi iz KS Koroških partizanov in KS Stadion. Za to tekmovanje so imeli še posebne priprave, zato ga je smatrati kot dopolnilno strokovno izobraževanje.

Razpravljali so ugotovili, da dosednji način dela, kljub vsem uspehom, povsem ne ustreza in potrebno bo najti še bolj izvirne in kvalitetne oblike, da bi pritegnili še ostale RVS, ki se nekako izogibajo svojih obveznosti.

Na koncu je konferenca izvolila za novega predsednika Marjana Pivka.

Krajevna organizacija ZRVS Ivan Kavčič je imela med prvimi svojo volilno letno konferenco. Poročilo predsednika Janeza Waggro so člani v razpravi podprli in dodali, da je potrebno več skrbi posvetiti metodam dela in tako zagotoviti večjo udeležbo. Ugotovljeno je bilo, da kljub nekaterim novim prijemom udeležba članstva ni bila zadovoljiva. V programskih usmeritvah so bile te pobude vnešene in novo predsedstvo bo konkretni plan dela izdelalo na svoji prvi seji.

Zelo zanimivo je bilo poročilo Vlada Lapajnet, praporščaka organizacije, ki je opisal sodelovanje z mladimi z osnovne šole Milana Šušteršiča. Med drugim je poudaril, da nepriljubeno sodelovanje starejših z mladimi rodi uspeh, kar je osebno dokazal, ko je z mladimi prehodil veliko poti partizanskih kurirjev. Član organizacije Vili Grebenc pa je izpostavil še vedno premajhno fronto organiziranost ZRVS v okviru socialistične zveze. Tajnik občinske organizacije ZRVS Viki Ramovš je pozdravil konferenco in predstavil program dela usposabljanja za leto 1985/86. Konferenca je izvolila za novega predsednika Vojislava Jankoviča.

DUSAN REBOLJ

Zahvala

V spomin umrli JERI ČEBUL so krajanji Ulice bratov ČEBULJEV zbrali 9.000 din. Denar so poklonili naši šoli, zato se jim PIONIRSKA ORGANIZACIJA OSNOVNE ŠOLE DANILE KUMAR, LJUBLJANA, Godeževa 11, lepo zahvaljuje.

TUDI V TOMAČEVEM

Knjige na kolesih

Če ne pridete vi h knjigam, pridejo knjige k vam. Kako? S potujočo knjižnico, vendar. Mi smo jo obiskali v Tomačevem, kamor vozi od letošnje jeseni. »V Tomačevem bi morali imeti glede na številno prebivalstvo in na potrebe enoto bežigradske knjižnice,« je povedala uvoznica Nika Pugač, vodja Potujoče knjižnice, ki je ena izmed štirih enot knjižnice Otona Župančiča. Ker pa občinske knjižnice, ki jih financirajo med drugim občinske kulturne skupnosti, nimajo dovolj denarja, da bi odpirale svoje enote, kakor to narekuje potreba, mora knjižnica na kolesih, ki je namenjena predvsem oddaljenim krajev, masiti tudi mestne bibliotekarske luknje. Tako se 6 tisoč knjig, kolikor jih gre v avtobus (v skladišču jih imajo še preko 30 tisoč), izposojenih pa jih je okoli 8 tisoč), prevaža v 35 krajev v okolici Ljubljane, za Bežigradom pa obiščejo približno enkrat mesečno še Savlje, Dol, Beričevo in Podgorico. In obisk? Povsod je zelo velik, saj staro in mlado komaj čaka, da pripelje znani avtobus. Le v Tomačevem je zaenkrat še bolj skromen. Otroci so ga tu edini odkrili.

SONJA ČEČ, 6. razred osnovne šole Mirana Jarca: »V potujoči knjižnici si sposojam knjige zato, ker mi je najbližja. Všeč mi je, da pride enkrat na mesec, ker tako utegnem vse prebrati. Zaenkrat sem vzela knjige, ki sem jih rabila za šolsko čtivo, rada pa berem tudi kriminalke.«

SEAD PALAMAR, 6. razred osnovne šole Mirana Jarca: »Za knjižnico sem zvedel v šoli. Tudi tam imamo knjižnico, a je tale v avtobusu bolj založena in ima tudi knjige za odrasle, zato mi je bolj všeč. Do zdaj sem našel v njej prav vse, kar sem iskal, tudi Pesem ptic trnov. To, da pride v Tomačevo samo enkrat mesečno za eno uro in pol me sploh ne moti, saj tako ali tako vidim skozi okno, kdaj pripelje avtobus pred trgovino.«

MILENA IVETIČ, 4. razred osnovne šole Mirana Jarca: »V potujoči knjižnici si izposojam knji-

Sonja Čeč

Sead Palamar

Milena Ivetič

Tomaž Špernjak

ge zato, ker se pripeljejo skoraj pred moj dom. Obiskujem tudi šolsko in bežigradske knjižnice, pa me to sploh ne moti, saj dobim tu v avtobusu knjige, ki jih drugje ni. Poleg tega je mogoče knjigo tudi naročiti, da ti jo avtobus pripelje na naslednji obisk v kraju.

Razpored obiskov po dnevih in urah dobimo napisan v knjižnici.

TOMAŽ ŠPERNJAK, 6. razred osnovne šole Mirana Jarca: »Potujoča knjižnica ali bibliobus, kot ji tudi pravijo, mi je všeč zato, ker v njej ni treba plačati niti naročnine, niti za izposojajo knjig, razen seveda zamudnine. Poleg tega pripelje v Tomačevo. Mislim, da bi jo morali obiskovati tudi starejši, ker bi mogoče potem prihajala še pogostejše in bi ostala dlje kot uro in pol. Tudi doma imamo veliko knjig, ampak vsega človek ne more imeti in vedeti, zato se mi zdi zamisel z avtobusom odlična.«

VIDA PETROVČIČ

NAŠI NAJMLAJŠI RAZNAŠALCI

V Dolu pri Ljubljani je menda Zbor občanov vedno dobro in pravčasno razdeljen. Tako je pohvalil »svoje« učence Janez Hromc, ravnatelj osnovne šole Franc Ravbar. Kako tudi ne, četrtolci, ki časopis raznašajo v okviru svoje delovne vzgoje, se temeljito potrudijo. Z lanskim šolskim letom so se, kot je povedal ravnatelj, odločili, da vključijo raznašanje v sklop pouka zato, ker otroci tako bolje spoznajo svoj kraj in ljudi. Za dobro opravljeno obveznost pa prejme Pionirska organizacija na šoli prek krajevnice konference SZDL tudi plačilo. Jure, Irma, Vlasta, Andreja, Tomaž, Nataša, Blaž in Katarina, ki sem jih srečala povsem slučajno — s pevskim zborom so nastopili na proslavi v JUB, so bili raznašalci v lanskem šolskem letu. Kako je bilo? Zanimivo in ne

pretežno, so dejali. Spomladi, poleti in jeseni je bilo sicer bolj prijetno kot v mrzli in mokri zimi. Toda trud so poplačali tudi krajanji sami, saj so marsikatero mrzlega raznašalca povabili v kuhinjo na čaj in posladek, pa tudi domači psi čuvaji so bili prijazni in niso nikogar ugriznili.

Foto: V. P.

SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV OB DNEVU REPUBLIKE

Krajevna organizacija Rdečega križa KS Ivan Kavčič in KS Jože Štembal, je ob dnevu republike pripravila tradicionalno srečanje starejših občanov v osnovni šoli Milana Šušteršiča. Povabljenih je bilo 96 krajanov nad 70 let starosti. Najstarejša sta bila Ivan Glisšek, ki je napolnil 91 let in Marija Jaklič, ki je novembra praznovala devetdesetletnico. Ivanu Glisšku kot najstarejšemu, so izročili šopek rož in knjigo Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji. Goste je priščno pozdravil Ivo Marek, predsednik skupščine KS Jože Štembal. Šolarji so izvedli lep in zanimiv program. Nastopili je otroški pevski zbor, recitatorji, igrali so na frule in harmoniko. Nastopil je tudi kvartet Zora iz Savelj. Pevka Marjane Deržaj je nastopila v spremstvu harmonikarja Alojza Pungartnika in kitarista Viktorja Ivanca. S svojim duhovitim povezovanjem programa je vse navdušila.

Foto: D. R.

VRTIČKARJI

Komu žgočo koprivo?

Na območju naše občine je okrog 420.000 m² vrtičkov, ki omogočajo samopreskrbo s ceneno svežo zelenjavo ter velik prispevek za pocenitev prehrane v družinskih gospodinjstvih. Zaradi tega močno narašča zanimanje za pridobitev koščka zemlje za lasten — zakupni vrtiček.

Največje vrtičkarske površine so na območju KS Savsko naselje (150.000 m²) in KS Režka Dragar (141.500 m²). Slede jim KS Savlje-Kleče (47.800 m²), KS Ivan Kavčič (33.500 m²), KS Miran Jarč (17.300 m²), KS Boris Zihel (14.350 m²), KS Stadion (12.500 m²) ter KS Bežigrad-Sever in KS Triglav s po 2.500 m² ldt.

Vsi ti vrtički so nastajali pretežno samoiniciativno in spontano, zato pa stihajsko in neorganizirano, kar se odraža tudi na sami neurejenosti vrtičkov (kupi smeti in odpadkov, ukrivljene in razmetane fižolnice, sodi in druga ropotija, zlasti pa iz odpadnega materiala zgrajene zasilne barake, v katerih še vedno tu in tam rede domače živali, celo svinje). Po prvi jesenski slani, ko odpade zadnje listje, pa se gole vrtičkarske površine pojavijo z vso svojo odvratnostjo kot nekaka javna smetišča. Razumljivo je, da tako stanje vzbuja ogorčenost pristojnih organov pa tudi občanov, ki žele bivati v estetsko urejenih KS.

V akciji za izboljšanje obstoječega stanja je na vodilnem mestu občina Moste-Polje. Izvršni svet te občine se je povezal z društvom Emona vrtiček ter začel prispevati k samoorganiziranosti vrtičkarjev. Tako so na območju KS Jože Moškrič krajevni družbenopolitični in samoupravni organi skupno z društvom Emona vrtiček že začeli z organiziranjem samoupravnih vrtičkarskih enot, ki združujejo po 10 do 15 sosednjih vrtičkarjev.

Te vrtičkarske enote ob moščanski polovici Zal združujejo že nad 200 tamkajšnjih vrtičkarjev. Ti so si zadali kot prvo svojo nalogo, da pospravijo pred zimo svoje vrtičke po enotnem sistemu. Za zaščitno pokrivanje pa bodo v prihodnje uporabljali brezbarvni (prosojni) ali temni polivinil, nikakor pa ne polivinila kričečih oranžnih, rumenih, rdečih, strupeno zelenih barv.

Da bo to jesensko pospravo golih vrtoč čimbolj privlačno in zanimivo, so si napovedali medsebojna tekmovanja. Najboljši bodo v znak priznanja podarili simbolični rdeči mak, najslabšim pa vzpodbudo — žgočo koprivo.

Organizirani vrtičkarji iz KS Jože Moškrič-Ciril so napovedali tekmovanje tudi vsem vrtičkarjem na območju naše občine. Zaradi tega bomo vrtičkarji iz Bežigrada sprejeli ta tekmovalni izziv ter sami poskrbeli, da ne bomo zadnji, da nam tekmovalne komisije ne bodo za vzpodbudo podelile žgočo koprivo ter to celo objavile v našem tisku.

Vabimo vse občane, ne samo vrtičkarje, da se vključijo v ta prizadevanja. Spremljate to tekmovanje? Dajte razne pobude za večjo učinkovitost! Pišite o tem, kje so vrtički na območju naše občine najlepše urejeni! Grajajte tudi tiste, ki nimajo posluha za red in čistoto na vrtičkih, zlasti sedaj, ko so brez prijetne zelene dekoracije, pustili in prazni.

V tej skupni naši akciji potrebujemo množično podporo in razumevanje zlasti vseh pristojnih organov v posameznih KS in tudi v naši občini. Začnimo takoj in poskrbimo, da ne bomo — zadnji!

Š. G.

Franc Školaris — stoletnik

Ljubezen ne pozna starosti; vedno se poraja (Blaise Pascal). Tako so čestitali prijatelji, borci in znanci Francu Školarisu, ki je 3. decembra napolnil 100 let življenja. Sicer živi že nekaj let v Portorožu, ker mu tam morski zrak zelo ugaja, vendar prihaja domov v Grintovsko ulico in si ogleda, kaj je urejenega v hiši in na vrtu. Tudi za svoj rojstni dan je bil doma. Delegacija krajevnice odbora ZB NOV Brinje ga je obiskala, mu čestitala ob tako visokem jubileju in mu izročila cvetje in knjigo. Razigrano in veselo se je zahvalil. Dejal je: »Sedaj praznujem prvo stoletnico, za drugo pa vas bom povabil na posebno pojedino«. Še vedno je čvrst, pritožuje se le, da slabo sliši. Ima pa še vedno dober spomin in rad pripoveduje o svoji mladosti.

Franc Školaris se je rodil v vasi Vipotže v Goriških Brdih, kjer je tudi dokončal osemletno osnovno šolo. Učil se je obrti, toda glasba in petje sta ga bolj privlačevala. Pravi, da še vedno rad zaigra na pianino, kajti glasba mu je edina uteha ob dobrem in slabem. Študiral je glasbo, sodeloval v gledališki ekipi in povrh vsega še trgoval. Imel je svojo trgovino v Kanalu. Spominja se tudi pogreba pesnika Simona

Gregorčiča, takrat je bil star 21 let.

Nekaj let pred vojno je živel na Bledu in odprl gostilno v Mostah pri Zirovnici, kjer ga je zatekla druga svetovna vojna. Edini sin je odšel v partizane in padel za domovino. Nemci pa so mu zaplenili celotno premoženje in ga z družino izselili.

Vsi borci in občani mu iz srca čestitajo za visoki življenjski jubilej. Želijo mu dobrega počutja, zdravja in osebne sreče.

D. R.

Obvestilo

Oddelek za zdravstveno varstvo živali Veterinarskega zavoda Ljubljana obvešča, da sprejemajo vsa naročila od 6.30 do 20. ure (tudi ob sobotah in nedeljah) na telefon 482-912 in 484-292, od 20 ure do 6.30 pa na telefon dežurnih veterinarjev po naslednjem razporedu:

do 14. 12.
od 14. do 21. 12.
od 21. do 28. 12.

Špenko France
Oberstar Andrej
Zajc Janez

tel. 627-198
647-127
481-011

Razstavlja Nevenka Gorjanc

V avli doma starejših občanov za Bežigradom se je že drugi predstavila slikarka Nevenka Gorjanc, ki je že od rojstva na invalidskem vozičku, za slikarsko paletto in čopič pa se je navdušila pred desetimi leti. Na platnih predstavlja motive z domačimi živalmi. Tokrat je upodobila razigrane konje. Ker kot težka invalidka ne more v naravo, za predloge uporablja diapozitive. Konje je naslikala tako plastično, kot da bodo vsak čas zagalopirali s slike.

I. SUČUR

V spomin

STANE NOVAK — FUŽINC

Zapustil nas je Stane Novak-Fužinc, nosilec partizanske spomenice 1941. Vedeli smo za njegovo bolezen, ki jo je hrabro prenašal, njegova nenadna smrt pa nas je globoko presunila. Resnično je bil pravi človek, ki je prebival zelo težko in trnjevo pot v življenju. Izkusil je pomanjkanje že v rani mladosti, izkoriščanje, hinavščino in podlost. Njegov značaj je postal trden, pošten in za vzgled. Odlikovala ga je neverjetna skromnost, nesebičnost in predvsem iskrenost. Marsikoga je zabolela njegova iskrenost in tudi Stanetu je včasih škodovala. Toda ljubil je svojo domovino in bil je ves radosten nad uspehi.

Stane Novak se je rodil leta 1922 v Polju pri Ljubljani v 7-članski siromašni delavski družini. Občutil je pezo zatiranja izkoriščevalskega razreda. Komaj šestnajstleten se je temu zatiranju uprl, uprl pa se je tudi okupatorju, ki je hotel zasvoščiti našo domovino. Kot sekretar Skoja na terenu Moste-Fužinc je odšel v partizane 28. septembra 1941. Bil je borec v štajerskem bataljonu, v legendarni II. grupi odredov, v Gubčevi brigadi, Tomiščevi brigadi in v zaščitnem bataljonu glavnega štaba Slovenije. Od borca do mitraljezca se je zaradi svojega poguma, borbenosti in sposobnosti povzpel do komandirja voda, namestnika komandirja čete, komandirja čete in do komandanta zaščitnega bataljona glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Naši takratni voditelji so vedeli, zakaj so ga izbrali za komandanta zaščitnega bataljona. Dali so mu najvišje priznanje in mu zaupali. Bil je mlad, predan, hraber, najboljši med najboljšimi revolucionarnimi borci. Zaupali so mu tudi našo delegacijo, ki jo je uspešno pripeljal na drugo znamenito zasedanje AVNOJ-a v Jajce.

Po uspešno opravljeni vojaški akademiji v Sovjetski zvezi je delal v upravi državne varnosti do leta 1953 in potem v tovarni Tiki. Leta 1967 se je moral zaradi hude bolezni upokojiti.

Stane je bil vesel človek, poln zdravega humorja in poln razumevanja za vsakršne težave sočloveka. Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

DUSAN REBOLJ